

Welkom. Je hebt één nieuw bericht.

Naar Kaya, met Philippe, komt mijn collega Nick graag vertellen over het Eurovisie songfestival. Dat is volgende week.

We hebben alle 37 songs beluisterd

en ze klinken soms als of je ze al een keertje hebt gehoord.

Ik ben Kaya Verbeke en van de standaard is dit Radar, je wekelijkse cultuurpodcast.

Radar, Radar, Radar.

Hallo, Europe.

Hallo.

Bedankt, mrs.

Ladies and gentlemen.

A very warm welcome.

We are proud to welcome you to this colossal event.

De jaarlijkse hoogmes van de kamp is terug.

Je staat uit Europa en de rest van het wereld.

Eurovisie songfestival.

Het songfestival.

Wij sturen dit jaar Gustaf.

En dat kon hij zelf bijna niet geloven.

Kijk, op zaterdag 13 mei

vertegenwoordigt Gustaf België Met.

Als hij door de halve finale raakt, moet hij natuurlijk stemmen halen.

Maar hoe rijf je die stemmen binnen?

Spanje probeert het met folkloren.

Duitsland met bloed en glitters.

Is er eigenlijk met een ene gehoord?

Maar bestaat er een songfestivalgenre?

En wat is de succes voor Mille?

Zeker is je op z'n minst goed moet zingen.

Chefcultuur Philippe Thielens en muzikredacteur Niek De Leu

ligt een tipje op van de slijger.

Welkom bij Radar.

Goeienavond, dames en heren.

Goedieving en welkom.

Mesdames en messieurs, bonsoir.

Biaven u deze week.

Exceptioneel, direct van Brussel, België.

Silvoplay, give a warm welcome to your hosts of the night.

Vol conferencie.

Dag, Niek en Philippe.

Het is bijna weer zo ver, het songfestival.

Is dat een hoogtepunt van jullie jaar?
Hoogtepunt is wel gezegd, maar wel iets waar ik naar uitkijk.
Ik ben er 51 weken van het jaar niet meer bezig.
En dan een week wel, vind ik wel een leuke guilty pleasure.
Ik vind het ook wel een hoogtepunt.
Ik probeer er altijd voor te zorgen dat ik vrij ben
om minstens naar de halve finales te kijken.
Vooral omdat ik het altijd een geweldige showcase vindt
van wat er in de rest van Europa,
waar we dan niet altijd goed weten wat er daar precies leeft.
Potste zie je al die landen,
tussen aandachtstekens, best mogelijke nummer van hun land.
Daarvoor vind ik het interessant om te zien wat het dan precies inhoudt.
Dit jaar vindt het plaats in Liverpool,
dus niet in Ukraine, het land dat vorig jaar won.
Nee, Zelensky had het graag gewild,
maar de oorlog duurt daar nog voor.
De UK is vorig jaar tweede geëindigd met Sam Ryder.
Ze nemen dan de organisatie op zich.
Maar ja, verwacht in de shows een hele ode aan Ukralenen.
Ik zag ook dat er een compilatie komt
met Oekraïense songfestival-winnaars,
zoals Go E en Jamala, die dan gaan opbetreden.
Klas ook dat ze een soort flash-mop met
With a Little Help From My Friends van The Beatles willen doen,
als een soort ondersteuning van Oekraïne.
Dus ja, de show gaat wel in het tekenstaan van Oekraïnes
over de oorlog.
Dus ja, de show gaat wel in het tekenstaan van Oekraïnes
over de oorlog.
Ja, en in de liedjes verblinkt de oorlog ook in de teksten.
Ja, helaas in sommige wel.
Er is een nummer bij uit van Zwitserland.
Wattergun, en dat is dan een jongen die zingt
dat hij niet op de frontlinie wil staan
en dat hij niet met echte geweren wil werken.
Om te beginnen is er natuurlijk een Zwitser,
dus als er één land is dat niet betrokken is bij die oorlog,
is dat wel een beetje vloe.
Maar het is ook heel sentimentel.
Het is zo makkelijk meessurfen op een soort anti-oorlogsgevoel
en zo proberen scoren, zo vind ik het eigenlijk.
Ja, dus dat valt er inderdaad een beetje langs de onderkant uit,
dat nummer.

Je gaat het ook in de act zien.

Bij Romania wordt op het eind de kleren van het lijf gerukt van de man en dan staat er op zijn blote bast Make Love Not War.

Ja, en Oekraïne natuurlijk zelf, ze sturen dit jaar Hard of Steel, is het nummer.

Ze verwijst een beetje naar de Azov-staalfabriek.

Die staalfabriek in Mariupol die toen belegerd is, dus dat is een heel duidelijke referentie.

Maar ik denk het oorlogsnummer bij uitstekend jaar, dus Croatieë.

Ze sturen een soort satirisch provocatieve punkact.

Die lacht met de hele Sovjet, vibe en met Putin en met Rusland.

Het lied is een soort ode aan een tractor, er wordt een tractor geleverd

en dat verwijst dan blijkbaar naar Lukaszzenkoe van Witte Rusland, die een tractor had gegeven of cadeau gekregen van Putin.

Maar ja, het lacht met zo'n, we lopen allemaal achter de grote leider aan.

Het is totaal over de top.

Het zijn oude mannen met zo'n porno snorren en rare kostum, ze hebben een nummer dat honderd kanten uitspad.

Ik denk dat het de grootste satirenis op de oorlog die we dit jaar op het podium van het Songfestival gaan te zien en te horen krijgen.

Nu wijst u, Gustaf, waar zingt hij over?

Because of You heet het nummer.

Ja, Gustaf zingt eigenlijk, of vertelt hij toch zelf, over zijn chosen family, zo noemt hij dat dan toch.

Dat zijn dan de mensen die hij door zijn leven heen, om zich heen verzameld heeft en hem steunen, onder andere bij zijn coming out en zijn queerness is het al geweest.

Het is dus een ode aan de mensen die hem door al die tegenkantingen geholpen hebben.

Ja, en je gelooft het ook wel bij hem, vind ik.

Hij heeft mij verteld in een interview dat ik met hem deed dat hij 20 jaar geleden toen hij net kwam piepen aan de showbiz

en gezegd werd door de muziekindustrie van,

ja, je moet zwijgen over je seksualiteit,

want dat gaat commercieel tegen jou werken.

En daar heeft een soort degoe van gekregen

en hij is uit die showbiz gestapt.

En nu, ja, nu komt hij out and proud met die boodschap.

Ook visueel in zijn act en videoclip

werkt hij dat thema van die chosen family uit.

Zo noemt hij ook een vogue danser uit in Liverpool,

iemand uit New York.

En vogue is een dansstijl die ontstaan is in queergemeenschappen

in New York in de jaren 70, 80 en 90.
Dus ook visueel op het podium gaat het ene al
ode aan queerness en queeridentiteit zijn.
Ja, het is geen gimmick.
Nu, veel Songfestival fans zijn queer, dat weten we.
Misschien heeft hij dan toch wel veel kans
dat ze op hem gaan stemmen met deze boodschap.
Ik wil juist afsijmen dat je drie soorten groepen
moet aanspreken om stemmen bij te rondselen.
De gay-vote, de mom-vote en de youth-vote.
De jongeren, ja, S42, dat wordt misschien iets moeilijker.
De moms, die zijn blijkbaar dol op hem, zegt hij zelf.
Als hij Twitter mag geloven.
En de gay-vote, ja, hij denkt dat hij sowieso gaat impalmen.
Hij heeft dit jaar ook niet zoveel concurrentie.
Er zijn weinig heel explicite gay-of-queer acts
en tegenstelling tot sommige andere jaren.
Dus ik denk dat hij inderdaad
misschien de gay-favoriet van de hoop gaat worden.
Ja, en zijn nummer klinkt mij precies wel wat bekend in de oren.
Ja, je gebruikt er eigenlijk een genre
dat de jongste jaren wel wat revival gekend heeft.
Philippe verweest daar net al naar de queer club scene
waar je een beetje een ode aan brengt.
Ook muzikaal zit dat erin.
De stijl van Because of You
kan je omschrijven als Chicago House of Detroit House of Deep House House.
Dat stijl die in de jaren tachtig in die streek populair geworden is
en daar ook een soort van epicentrum geworden is van de queer community.
En dat geluid is de jongste tijd zeer prominent teruggekomen.
Meest prominent in de vorm van Beyoncé
die haar jongste plaat Renaissance eigenlijk ook opgedragen heeft
aan de queer community,
daar ook specifiek dat soort geluid voor gebruikt heeft.
En Drake ook, hè?
En Drake, inderdaad, uit onverdachte bron helemaal.
Maar Drake heeft inderdaad ook al mee experimenteerd in de jaren of twee geleden.
Dus ja, je zou kunnen zeggen,
je staat verder op populaire tunes en sound.
Het is misschien profiteren van iets dat op dit moment hip is,
maar tegelijk bij hem geloof je het wel, omdat hij...
Hij zegt zelf ook dat hij heel graag leeft in die tijd.
Ik had heel graag gaan klubben in de jaren tachtig,
in de jaren neigtig, in die clubs in de VS.

Dus hij heeft sowieso een voeling en een appréciatie voor dat House genre.
Gustav is ook niet de enige die zich duidelijk heeft laten inspireren
door andere artiesten, hè?

Het hele idee van profiteren van een geluid dat al bestaat,
dat is eigenlijk een beetje in de rente aan het songfestival, hè?

Je mag niet vergeten.

De bedoeling is dat je daar die wedstrijd gaat winnen met jouw nummer.

Het betekent dat je zo snel mogelijk een impact moet kunnen maken

op heel erg veel verschillende luisteraars

en de snelste manier om ervoor te zorgen

dat ze jouw nummer onthouden

of dat ze er onmiddellijk iets bij voelen

is ervoor zorgen dat het hen aan iets doet denken.

Dus ja, er zijn heel veel nummers ook dit jaar

en altijd eigenlijk die zeer expliciet knippen ogen

naar iets dat al populair is

en de hoop van op die manier een soort van herkeningsdoping

is dat eigenlijk om te gaan krijgen.

Soms op de randje van Plagiatwena, hè?

De grens tussen een ode brengen aan

en een beetje stelen is soms heel dun, vind ik, op het songfestival.

Ja, we hebben daar zelf met België ook al een redelijke track record in.

Ik heb in mijn loetje een nootje van een paar jaar geleden.

Dat was eigenlijk Royals van Lorde.

Dan was daar geen rechtszaak van gekomen

en ze heeft heel veel geluk meegaat.

En ook dit jaar had het bijna zo ver kunnen zijn.

De Starlings waren een kandidaat.

Ze hebben het dan niet gehaald van Gustav,

maar dat nummer was eigenlijk gewoon I.C. Fire van Ed Sheeran.

Dat was toen ook een van de belangrijkste redenen

om het nummer niet te sturen.

Soms is de inspiratie iets te expliciet

en dat ging er wel een beetje over doen.

Ja, jullie hebben ze te turven, hè?

Hoeveel heb jullie er gevonden dit jaar?

Ik ben dus door alle songs gegaan van dit jaar

en ik heb een paar keer gehad dat ik dacht,

dat doet me aan iets te denken.

Neem nu Irland de eerste tonen daarvan.

Ritmo de Lanoche.

Ah, nee, ik vind de Sky Full of Stars van Coldplay.

Dat is Ritmo de Lanoche.

Lave la, kijk.

Dat is echt heel, heel, heel erkendbaar.

En Zweden, Loreen.

Daar moeten we straks nog uitgebeid over hebben.

Ja, sowieso.

Ja.

Haar nummer Tattoo, de eerste strofen,
dat is puur de winner-tekse doel van Abba.

Je zou kunnen zeggen, dat is natuurlijk ook Sweets.

Abba is natuurlijk de groep van ons songfestival Ever.

Dus bij haar is het misschien een ode, maar het lijkt er wel heel hard op.

Ik vind dat het nummer van Loreen is.

Ja, het is een ode.

Ja, het is een ode.

Ja, het is een ode.

Ja, het is een ode.

Ik vind dat het nummer van Loreen eigenlijk nog lijkt
op een heel ander, heel bekend nummer, namelijk Euforia van Loreen.

Van Loreen, ja.

Ik zou denken, als je er al één keer mee gewonnen hebt,
dan kan je het nog eens proberen.

Dat is niet altijd het beste idee.

Wat heb ik nog gehoord dat heel bekend klinkt als er bij Jaan...

Die sturen twee mannen, die is een soort Everly Brothers zijn,
maar hun gitaardeunstuk klinkt echt als Kismi van Sixpence Non The Richer.

Ik heb dit jaar dan weer een aantal Dua Lipa-klonen gehoord.

Ja, evidently.

De Franse entry leunt heel dicht aan bij wat Dua Lipa op haar laatste plaats.

Het was ook een beetje die disco-vipe, die nog altijd populair is.

Mairut zei dan weer denken, die Franse inzending aan Edith Piaf meets Lady Gaga.

Je hebt zo, hè, de Edith Piaf chanson-achtige en dan ook in looks
en hoe ze daar zo wat RT staat te staan, is het zo wat Lady Gaga.

Dus ja, het is, als of je het al honderd keer hebt gezien,
maar dan anders gecompilerd.

Nog een heel frappant voorbeeld van, ja, we willen meeliften
op een populair geluid, vind ik Spanje dit jaar.

Als je dat nummer gaat beluisteren, dan hoor je flamenco-gitaaren
en daaronder dan toch een soort van elektro-beat.

Dat is eigenlijk gewoon het hele ding dat Rosalía populair gemaakt heeft.

Dus dan lijkt het wel erge meer, als je als land zegt van
we zouden eigenlijk kracht Rosalía sturen, maar die was niet beschikbaar,
dus hebben we deze vervanger gevonden.

Zijn er ook nieuwe trends die jullie hebben opgemerkt?

Ik vond zeker de voorbije jaren waar er superveel disco en 80's,
dualipa, stijl.

Dit jaar vindt hij dat er opvallend veel rock is op het Songfestival en dance rock.

Neem nu San Marino.

Australië.

Is duurde allemaal rockband.

Duitsland ook een soort Lordy meets Ramstein-achtige groep.

Een paar jaar geleden zag je ampe rock op het Songfestival

omdat het eigenlijk niet zo goed werkte,

maar sinds Lordy in de tijd, maar zeker Manneskin won, twee jaar geleden.

Ja, rock en het Songfestival plots kan het dan weer wel werken

en heel veel landen sturen rockgroepen.

Ja, dat rockgeluid, dat viel mee inderdaad.

Ook wel op, maar het is een heel specifiek soort rock.

Het zeerde naar de dancekant toe, het is een vermenging van die twee.

En je merkt dat het daardoor eigenlijk belanden

bij nog een andere genre dat nu behoorlijk populair is.

Ze komen heel erg in de buurt van K-pop en hyperpop.

K-pop is Koreaanse popmuziek,

die net als het meer anglesactische hyperpop bestaat

uit heel erg veel prikkels, heel erg veel stimuli.

Alles staat luid.

Na jaren waren alles heel erg stil en breekbaar,

was dus dat er eigenlijk de reactie daarop.

En dat hoor je terugkomen, er zijn heel veel nummers.

Anderhand, dat noorse nummer dat metal riffs heeft,

maar daaronder een echt voortdenderende basslijn.

Het moet zijn dat we in nerveuze, onzekere tijden leven

en dat zou ook proberen te verklanken in hun songs.

Je ziet het bijvoorbeeld bij Serfie...

Georgieë.

En een van de favorieten dit jaar is Finland.

Ze stuur een zanger die Tcha Tcha Tcha zingt.

Het is een soort gangnam-style dan op zijn fins.

Weinig ballets ook, hè, dit jaar?

Ja, heel veel ballets zitten er inderdaad niet in dit jaar.

En de ballets die er wel tussen zitten,

die vallen nogalvis lelijk tegen, eigenlijk.

Het moet zijn dat we nood hebben aan wel opzweepende muziek

en dat dat ook in de 15 seconden,

die je dan op het eind ziet als je moet stemmen

en de fragmenten die men hoopt dat op TikTok-viraal gaan

en zo, dat we een zo snel mogelijk en zo vel mogelijk aandacht willen grijpen

en dat het lukt, doorgaans iets beter met een uptempo nummer

dan met een trage ballade.

Het is natuurlijk ook zo dat het Eurovisie Songfestival nog altijd een groot podium heeft.

Er is ook een live-publiek, er is een grote show aan vast.

Dat is eigenlijk nog een van de weinige gelegenheden die je hebt om met zo'n groot geluid echt indruk te gaan maken.

Als dat jouw stijl van muziek maken is, dan moet jij eigenlijk bijna gaan deannemen aan het Eurovisie Songfestival, omdat er eigenlijk het ideale podium voor is.

De kijkers van het Songfestival zijn er ook.

De kijkers van het Songfestival zijn ook op zoek naar dingen die vaak iets exuberanter zijn.

Ja, want we hebben het nu over nummers die geïnspireerd zijn op radiohits.

Maar het Songfestival genre is toch echt ook wel een genre en op zich.

Wat is zo typisch?

Ieden dat er veel elementen zijn die samen klinken als iets dat Euro-song is.

Typisch zijn traditionele etnische, cultureel gebonden geluiden.

Zeg dan Balkan Tunes of Scandinavische, volkloristische geluiden of dat soort zaken.

En ik denk ook textueel of qua boodschap

hoor je heel vaak iets van self-empowerment.

En geloof in jezelf, zeker van jezelf wees wie je wilt zijn.

Dit jaar ook enorm veel.

De textueel stelde die songs vaak niet veel voor,

maar zo die boodschap van je mag er zijn en dat hoor je vaak terug.

De Israelische inzending vergelijkt zichzelf voor met een één horen,

wat een zeer manke metafor is, maar wel heel duidelijk.

Een krachtige één horen zelfs.

Er is dus wel een songfestival genre,

maar is er ook een formule die je kan kraken als deelnemer?

Dat onderzoeken we straks, maar nog eerst even dit.

Radar.

Moet ik me schuldig voelen over de klimaatcrisis?

Dat is een vraag waarvan ik wakker liep.

Dus probeer ik te begrijpen waar dat schildgevoel vandaan komt.

Is mijn schildgevoel terecht?

En vooral, waar moet ik hiermee?

Spoiler, deze podcast gaat dus niet over het klimaat.

Nu ja, niet alleen over het klimaat,

maar vooral over de manier waarop we ermee kunnen omgaan.

Benieuwd, luister naar de podcaststreeks klaar wakker van de standaard.

Radar.

Oké, Nick en Philippe, stel ik wil meedoen aan het songfestival.

Is er dan een soort formule die ik kan kraken

zodat ik zeker ben dat ik goed ga scoren?

Ik weet niet of het een formule is die je kan kraken,
maar als je door de jaren heen kijkt naar Euro-song,
dan merk je wel dat er één formule is die heel erg veel voorkomt.
Dus vaak een nummer dat begint met een heel ingetogen piano.
En dan barst het open in een heel erg luidrefrijn.
En als het nog even goed kan, dan wordt het refrijn gevolgd
door wat ze dan in het jargon een vocal tick noemen.
Dus dat is niet echt tekst of woorden, maar een geluidje.
Of A-A-A-A.
Zoals die pop-up-op-power van IJsland.
Ja, inderdaad.
Dat is eigenlijk een soort van weerhaak.
Dat is iets makkelijker, dat is nog makkelijker
om mee te zingen dan een eenvoudige tekst.
Dat is gewoon een klank, want je moet rekenen, er zitten ook wel...
Dat zijn dan IJslanders, maar er zitten ook Grieken
en Litauwers en Fransen naar te kijken.
Pop-pop-power, dat lukt wel voor iedereen.
Wie van zichzelf denkt dat ze de formule van het songfestival
heeft gekraakt, is Laureen.
Ze heeft alles gewonnen, hè?
2012 met Euphoria.
Dit jaar komt ze met Tattoo.
En it ticks all the boxes.
Het voldoet aan alle criteria om een werkend nummer te maken.
Het bouwt op, het begin traagt, ze zingt over fire
en rainstorms die ze moeten overwinnen.
En dan wat de refrijn is.
All I think about is you, you stick to me like a tattoo.
Kijk, slechte tekst.
Ja, textueel stelt het echt niets voor.
And all I care about is you, you stick to me like a tattoo.
En toch gaat het werken en toch is zij topfavoriet,
maar ik wil een landsbreken dat Laureen niet wint dit jaar.
Dat zou betekenen dat zij de formule heeft gekraakt
en dat je door alle elementen, alle parameters aan te voldoen,
kan winnen.
Terwijl het voor mij heel zielooos, het is plat geproduceerd.
Er zijn veel origineelere, creatieve, grappigere,
authentiekere nummers dit jaar op het songfestival.
Dus voor mij, mijn 12 points gaan niet naar Laureen dit jaar.
Ja, want ook wel echt typisch is het songfestival.
Zijn zo die rare liedjes zijn,
zo die verrassende acts, zoals dit jaar Duitsland,

Blood and Glitterick.
Blood and glitter, sweet and bitter.
We're so happy we could die.
Het is helemaal anders, maar ik vind het echt wel een topschijf.
Ja, je bent niet alleen, ik vind het ook een zeer goed nummer.
Het zit wel heel hard in de sfeer van Lordy, natuurlijk.
Als je denkt aan een graspop-affichie,
zou je eigenlijk ook ghost kunnen zijn.
Die staan dan gewoon als headliner op graspop.
Het is een refrein bij, dat ook Abba zou kunnen zijn.
Alleen zijn de gitaar zwaarder en de stem ook een beetje zwaarder.
Dus het is wel zeer catchy.
Er zitten ook wat screams in, wat grunts in.
En ik denk dat als we het net ook hadden over de mom-vote,
dat dat misschien wel eens een hindrpaal zou kunnen worden.
Ja, dat is echt wel goed.
Ah, pas op, misschien onderschatten we ze.
Een nummer dat ik ook heel origineel en grappig vind
en een beetje gimmicky is, maar zo goed gedaan, is Oostenrijk.
Ze studeert Thea en Salina, twee vrouwen,
en ze zingen, How the hell is Edgar?
How the hell is Edgar?
Het song gaat over dat zij bezeten zouden zijn
door het spook van Edgar Elem Poe, de schrijver,
die dat via hun nummers schrijft.
En het is eigenlijk een commentaar op hoe zij als vrouwelijke singer-songwriters
niet serieus worden genomen, dat er altijd een man achter zou moeten zitten.
En tegelijk is het ook een kritiek op dat je als songwriter geen hool verdient.
Aan je nummers, er zit zo een moment in dat ze 0.003 dollar per song...
Dat zijn vergoedingen die je krijgt van Spotify.
En dan zeggen ze, give me two years and your dinner will be free.
Dus met deze inkomsten zal het heel lang duren, Erik,
de kost kan maken als singer-songwriter.
En het is een supergrappig nummer.
Het refrein met die po, po, po, po blijft echt hangen.
Dat is één van mijn favorieten.
Ook wel een vocal tick dan.
Ja, ik denk het wel.
How the hell is Edgar?
Ja, maar goed, die grote vraag is natuurlijk, wie gaat er winnen, hè?
Maken we kans met juistaf?
Nee, is het antwoord.
Maar ik vind het toch wel een van de leukere inzendingen van het jaar.
Ja, hij maakt een kans waarom het aan het over die drie categorieën

die je op jou moet kunnen stemmen.

Ik denk dat het aantal nummers dat meekt op de jeugd,

dat die wel iets tallerijker vertegenwoordigd zijn

dan bij andere edities.

Dus misschien kanibaliseren die met elkaar stemmen een beetje.

En ik kan Gustav ervan profiteren

dat hij wel nog een redelijk ander geluid heeft dan de andere gasten.

Maar het Eurovisie Songfestival is en blijft een compleet onvoorspelbare beestje.

Dus het wordt gewoon kijken en nagelbijtend afwachten, denk ik.

Van mij krijgt hij de sympathy vote.

Ook al mag ik niet voor België stemmen.

Als je toch voor België wil stemmen trouwens,

dan is er wel nog een andere mogelijkheid dan Gustav.

Er is ook Bridges van Alike, daar is de Estse inzending.

En die is eigenlijk geschreven door Nina Sampormans,

dus als een Vlaamse singer-songwriter,

die onder andere al voor Hoerefonik geschreven heeft

en een aantal jaar geleden,

ook al is voor Zwitserland het nummer geschreven heeft

dat het toen tweede werd.

Dus als je toch nog ergens wat rejuvinisme er wil in jassen,

dan kan je bij haar terecht.

Ja.

En wie wil jullie dat er wint?

Voor mij mag Spanje winnen.

Ik vind het toffe Flamenco met zo pulserende beats onder.

Het doet wat denken aan Rosalía,

maar ik vind dat ze toch wel iets durft, iets experimenteler brengt

en het voelt heel authentiek voor mij in T-Sling tot Laureen.

Ja.

Ik heb wel sympathie voor die Duitse song waaruit in het over hadden

en ook die finse, die zeer extreem gaat.

Maar ik zou ook een lands willen breken voor het nummer van Tschechië.

Ja, vind ik ook wel.

Ook dat is iets donkoreur, ook zo'n heel dance gedreven,

maar met een zeer dramatisch refrein in het Tschechië is ook,

vind ik echt wel heel goed te werken.

Als ik stem, dan zal ik daarop stemmen.

Het is ook een van de songs die gaat over female empowerment.

Het is dingen, We Are Not Your Dolls.

Dat is nog zo'n thema dit jaar.

Norway gezien de Queen of Kings.

Je hebt dan de Edgar L.A. Poe,

zussen die tegen het patriaal zijn.

En de Israëlische, die zingt dat ze een eenhoren is.
Ook belangrijk.
Ook belangrijk.
En de UK, die met me muller, die zingt, ik ben bedroegd door jou
en in plaats van een hoekje te gaan huilen,
heb ik een liedje overgeschreven.
I wrote a song, een soort vraksong.
Dus ik heb het gevoel dat ik een liedje overgeschreven heb.
Ik heb het gevoel dat ik een liedje overgeschreven heb.
Dus female empowerment is ook weer een van die thema's
die dit jaar al maast terugkomt op het songfestival.
Ja, ik denk dat het gaat knallen volgende week zaterdag.
Hopelijk met België, want dan is het de finale.
Maar eerst zijn het nog de halve finales,
dinsdag en donderdag.
En donderdag treedt Gustav aan, dus dan moeten we supporteren.
Supporteren, ja, oké.
Goed, dank je wel, Nick en Philippe.
Graag graag.
En ik heb hier nog een extra cultuurtip voor jou, radar.
De tip komt op deze week van...
Max de Moor, cultuur-directeur.
Wat is jouw tip?
That Feels Good, de nieuwe plaat van Jesse Ware.
Dat feels good.
En waarom?
Jesse Ware is een Britse R&B-zangeres
die zichzelf heeft hij eruit gevonden als Disco Queen.
In 2020 gaat met de plaat What's Your Pleasure
en die nieuwe persoonlijkheid
die omaarmt ze helemaal op That Feels Good,
haar nieuwe plaat.
10 heerlijke disco-numbers om duimen en vingers bij af te likken.
That Feels Good.
Plezier staat centraal
en dat zie je al aan de songtitels, zoals Free Yourself,
Beautiful People, These Lips.
Je luistert ernaar met een glimlach.
That Feels Good staat op Spotify
en geloof me, het maakt zijn belofte helemaal waar.
Bedankt voor jouw bijdrage, en eens met een tip.
Radar, radar, radar.
Zo, dat was Radar, de wekelijkse cultuurpodcast van de standaard.
Alle credits vind je op standaard.be-schijnestreep-podcast.

[Transcript] DS Vandaag / Bonus: Radar. Zo win je het Songfestival: de code gekraakt

Bedankt voor het luisteren en tot volgende week.